

Gönül Kandili

– S.SAMYELİ · 14 Temmuz 2011

Bir özüüm mü var idi vücudum yapısın da.
Ucubeymişim gibi bakıp da gitmedin mi?
Fakir bir hizmetçiydim zengin kul kapısında
Küçük görüp de beni kaçıp da gitmedin mi?

Çok şükür görmüştüm ben dünyalık denen malı
Ne köşkleri isterdim ne de ipekli halı
Aramıza gerip de bir kucak karaçalı
Hayâlim den düşümden çıkıp da gitmedin mi?

Elime alamadan ipekli mendilimi
Bir nefeste söndürdün yürekte kandilimi
Firaklara bağlayıp yolumu menzilimi
İçimde ki bu köşkü yıkıp da gitmedin mi?

Senin için gözümde dökülürken yaşlarım.
Tat vermeyip zehire karıştırken aşlarım.
Başımda dolanırken bitmez kara kışlarım.
Son kurşunu sırtımdan sıkıp da gitmedin mi?

Coşkun nehir olup da senden yana çağlarken
Vuslat bizim deyip de yaz'a umut bağlarken
Hasretinden bunalıp sessiz sessiz ağlarken
Şubat yağmurlarıyla akıp da gitmedin mi?

Ben açtığın yarayı sarmaya çalışırken.
Seni sensiz yaşayıp hasrete alışırken
Her gün bin kere ölüp meftaya karıştırken
Sarı gülü koluna takıp da gitmedin mi?

Ağlamıyorum artık her gece için için.
Sormuyorum kendime nedendir, niye ,niçin
Şimdi bir yabancısın bil ki sen benim için
Söylesene aşkıma ihanet etmedin mi?